

سه شنبه 21 فروردین 1397 - 23 رجب 1439 - 10 آوریل 2018

بمباران شیمیایی "مربوان" توسط قوای بعثی عراق در جریان جنگ تحمیلی (1367 ش)

بمباران شیمیایی "مربوان" توسط قوای بعثی عراق در جریان جنگ تحمیلی (1367 ش)

در ادامه جنایت rlm&های وحشیانه رژیم بعث، در چنین روزی در اثر بمباران شیمیایی مربوان در غرب ایران و نیز منطقه فاو توسط رژیم عراق، تعداد زیادی از مردم غیرنظامی و نظامی، شهید و مجروح شدند. رژیم عراق در آخرین سال تجاوز خود به خاک ایران، استفاده از سلاح rlm&های شیمیایی را به شدت افزایش داد و صدها تن از نظامیان و غیرنظامیان ایرانی را شهید و هزاران تن را مجروح نمود. با این حال نه تنها مجامع بین rlm&المللی و کشورهای غربی در قبال این گونه اقدامات غیرانسانی رژیم عراق سکوت کردند، بلکه برخی از دولت rlm&های غربی نیز برای تهیه سلاح rlm&های شیمیایی، به رژیم خونخوار عراق کمک rlm&های قابل توجهی نمودند. در اواخر سال 1381، کشورهای غربی که خود تأمین rlm&کننده مواد تشکیل دهنده سلاح rlm&های شیمیایی رژیم بعثی بودند، به بهانه تولید سلاح rlm&های کشتار جمعی توسط عراق، به این کشور حمله کرده و در فروردین 1382 حکومت آن را ساقط کردند. رحلت حکیم، عارف و عالم گرانقدر "میرزا ابوالحسن جلوه" (1276 ش)

حکیم میرزا ابوالحسن بن محمد جلوه، عارف، فیلسوف و متکلم شیعی ایرانی معروف به میرزای جلوه در حدود سال 1202 ش (1238 ق) در احمدآباد گجرات هند متولد گردید. در 7 سالگی به اتفاق خانواده به زواره اصفهان، زادگاه اجدادش بازگشت و در 14 سالگی پدرش را از دست داد. چون پدران و نیاکان میرزا ابوالحسن، اهل علم و فضل بودند، او نیز تحت تأثیر فضای موروثی خانواده واقع شد و تصمیم گرفت کسب دانش را تا پای جان دنبال کند. پس در زمره طالبان علم درآمد و با وجود سختی rlm&های زندگی، مقدمات دانش rlm&های گوناگون دینی آن زمان مانند: زبان و ادبیات عرب، منطق، کلام، تفسیر، حدیث و فلسفه را فرا گرفت و به ویژه در حکمت الهی و طبیعی به مقامی در خور توجه رسید. ایشان در این میان با شاعران بزرگ اصفهان هم دوستی داشت و به محافل ادبی رفت و آمد می rlm&کرد، چندان که ذوق شاعری در او پدید آمد و با پژوهش و کار علمی و هنری بسیاری که در این زمینه کرد و تمرین rlm&هایی که بدان دست یازید، سخنوری چیره دست و توانا گردید و "جلوه" تخلص نمود. میرزا ابوالحسن جلوه پس از سالیانی توقف در اصفهان و کسب مدارج والای علمی، در 35 سالگی به تهران عزیمت کرد و در مدرسه دارالشفاي تهران اقامت گزید. وی به مدت، چهل سال در این مدرسه به تدریس و تحقیق و تألیف روزگار گذراند و معیشت خود را از املاک اجدادی تأمین می rlm&کرد. مجلس درس او میعادگاه دانش rlm&پژوهان و بزرگان و دانشمندانی بود که از هر کران برای بهره rlm&گیری از دریای دانش او بدانجا می rlm&شتافتند. ناصرالدین شاه قاجار چندین بار به دیدار او رفت و در حجره محقر او نشست و درباره مسائل گوناگون علمی و فلسفی به گفتگو با او پرداخت و مشکلات خود را در میان نهاد و پاسخ شایان شنید. پادشاه او را بسی گرامی می rlm&داشت اما میرزای جلوه هیچ بهره مادی از نزدیکی به دربار و شاه برنگرفت و خواستار هیچ نعمتی غیر از خدای منعم فیاض نگشت. میرزای جلوه از بزرگترین دانشمندان فلسفه و حکمت به شمار می rlm&آمد. وی آثار متعددی همچون حواشی بر اسفار ملاصدرا و شفای ابن rlm&سینا دارد و همچنین رساله rlm&هایی در وجود و اقسام آن، ترکیب و احکام آن و نیز بیان استجابات دعا و دیوان اشعار نغز و زیبایی از ایشان به جای مانده است. این حکیم بزرگ در طول بیش از ده rlm&ها سال تدریس، شخصیت rlm&های فرهیخته rlm&ای همچون: میرزا طاهر تنکابنی، سیدحسین بادکوبه rlm&ای، میرزا حسن کرمانشاهی، میرزا مهدی آشتیانی، شیخ عبدالنبی نوری، میرزا علی اکبر حکیم یزدی، میرزا محمدعلی شاه rlm&آبادی، آخوند ملامحمد کاشانی و جهانگیرخان قشقایی و... تربیت نمود. میرزا ابوالحسن جلوه سرانجام در 21 فروردین 1276 ش برابر با 6 ذی rlm&قعده 1314 ق در 74 سالگی بدرد حیات گفت و در جوار مقبره ابن rlm&بابویه در شهر ری به خاک سپرده شد. موضع rlm&گیری "امام خمینی" (ره) در مورد روحانیت و سیاست پس از آزادی از زندان (1343 ش)

پس از سخنرانی امام خمینی (ره) در سیزدهم خرداد 1342 ش و دستگیری ایشان توسط رژیم طاغوت و وقوع قیام پانزدهم خرداد، رژیم، آن حضرت را نزدیک به ده ماه در حبس نگاه داشت و سپس در خانه rlm&ای تحت نظر گرفت. اما عکس rlm&العمل شدید مردم در مورد این محاصره، بازهم رژیم را به عقب rlm&نشینی وادار کرد تا آن rlm&که امام خمینی را در هجدهم فروردین 1343 آزاد کردند. پس از آزادی امام خمینی (ره)، رژیم وانمود کرد که امام با نظام پهلوی به تفاهم رسیده است. روزنامه اطلاعات در این rlm&باره نوشت: "چقدر جای خوشوقتی است که جامعه روحانیت نیز اکنون با همه مردم، همگام در اجرای برنامه rlm&های انقلاب شاه و مردم شده است". این خبر با واکنش تند آن بزرگوار مواجه شد. از این رو حضرت امام سه روز پس از آزادی، در بیست و یکم فروردین 1343، طی نطقی، طوفانی از خشم و نفرت علیه رژیم ستمشاهی به پا کردند و رژیم را وادار ساختند که دست به عقب rlm&نشینی فضاحت باری بزند. ایشان در این نطق فرمودند: "در این روزنامه، تحت عنوان اتحاد مقدس در سرمقاله نوشته بودند که با روحانیت تفاهم

شده و روحانیان با انقلاب سفید شاه و ملت موافق هستند. کدام انقلاب؟ کدام ملت؟ [آیا] این انقلاب مربوط به روحانیت و مردم است؟! آقایان که در دانشگاه هستید، برسانید به همه که روحانیت با این انقلاب موافق نیست. خمینی را اگر دار بزنند تفاهم نخواهد کرد." این سخنرانی باعث شد که رژیم با دست‌رسانی؛ پانچگی نماینده؛ ای به محضر امام بفرستد و رسماً عذرخواهی کند. در گام بعدی، رژیم، امام را از دخالت در سیاست برحذر داشت و سیاست را حیل و دروغ معرفی کرد. ولی امام ضمن رسوا کردن چهره طاغوت، لزوم دخالت روحانیت در سیاست را یادآور شده و سیاست را از دیانت جدا ندانستند.

شهادت امیر سپهبد "علی صیادشیرازی" جانشین ستاد کل نیروهای مسلح (1378 ش)

امیرسپهبد علی صیاد شیرازی در سال 1323ش در شهرستان درگز در استان خراسان به دنیا آمد و پس از تحصیلات دبیرستان، وارد دانشگاه افسری شد. وی در سال 1346 موفق به اخذ درجه کارشناسی از دانشگاه افسری گردید و پس از طی دوره تخصصی توپخانه، به عنوان استاد در مرکز آموزش توپخانه اصفهان مشغول به تدریس شد. او از مخالفان رژیم شاه بود تا جایی که توسط عوامل آن رژیم دستگیر و زندانی شد و در آستانه پیروزی انقلاب، در بهمن 57 آزاد گردید. وی از این زمان، خود را در اختیار انقلاب اسلامی قرار داد و در صحنه‌های سرنوشت‌ساز پیکار با دشمنان انقلاب، شرکتی فعالانه داشت. شهید صیاد شیرازی در بحبوحه غائله ضدانقلاب در کردستان در سال 1358، به فرماندهی عملیات شمال غرب کشور برگزیده شد و به همراه شهید چمران و دیگر رزمندگان اسلام، نقش مهمی در پاکسازی منطقه از لوث عناصر ضد انقلاب ایفا کرد. این امیر ارتش اسلام، پس از خلع بنی‌صدر، برای پایان دادن به ناهماهنگی ارتش و سپاه، قرارگاه مشترک عملیاتی سپاه و ارتش را راه‌اندازی کرد و به عنوان فرمانده ارتش در همانجا مشغول فعالیت گردید. ایشان در 9 مهر 1360 به پیشنهاد شورای عالی دفاع و با حکم حضرت امام خمینی(ره)، به فرماندهی نیروی زمینی ارتش منصوب شد که در سلسله عملیات پیروزمند ثامن‌الائمه، طریق القدس، فتح المبین، بیت‌المقدس، رمضان، مسلم بن عقیل، مطلع الفجر، محرم، والفجر 1، 2، 3، خیر و بدر فرماندهی نیروهای ارتش را بر عهده داشت. شهید صیاد شیرازی نقش حساسی در آزادسازی خرمشهر ایفا نمود و حضور او در هشت سال دفاع مقدس، پیروزی‌های متعددی را برای کشور اسلامی به همراه داشت. وی در تیرماه 1365 به فرمان امام به عضویت شورای عالی دفاع منصوب شد و در اردیبهشت 1366، به درجه سرتیپی ارتقاء یافت. امیر شجاع اسلام، در سال 1368 به سمت معاونت بازرسی ستاد ارتش، در شهریور 1372 به سمت جانشین رییس ستاد کل ارتش و در فروردین 1378، از طرف مقام معظم رهبری به درجه سرلشکری نائل آمد که این درجه با افتخار شهادت به سپهبدی ارتقاء یافت. سرانجام امیر سپهبد صیاد شیرازی، جانشین ستاد کل نیروهای مسلح در بامداد بیست و یکم فروردین 1378 به دست عوامل گروهک منافقین در تهران به شهادت رسید و در تشییعی باشکوه، با حضور رهبر معظم انقلاب اسلامی و انبوه مردم در بهشت‌زهرا به خاک سپرده شد.

تمدید آتش بس میان امپراطوری ایران و روم از طرف کنستانتین، امپراطور روم

کنستانتین امپراتور روم دهم آوریل سال 336 میلادی به بهانه شرکت در مراسم سی‌امین سال حکومت خود، آتش بس 2 هفته‌ای با ارتش ایران را که 22 روز طول کشیده بود به صورت نامحدود تمدید کرد و بعداً از ادامه جنگ چشم پوشید. جنگ دو امپراتوری سال بعد از سرگرفته شد، 26 سال متناوباً طول کشید و بدون اخذ نتیجه پایان یافت. آتش بس 19 مارس به مناسبت فرارسیدن نوروز ایرانیان آغاز شده بود. فرماندهی ارتش ایران یک روز مانده به نوروز به احترام ایام عید ملی، 2 هفته آتش بس داده بود و کنستانتین که واحدهایش به دلیل تلفات سنگین نیاز به تجدید سازمان داشتند با این آتش بس موافقت کرده بود که پس از آن، تا کنستانتین زنده بود محاربه تجدید نشد. کنستانتین 22 ماه می 337 در قسطنطنیه درگذشت و جنگ‌های شاپور دوم، (ذوالاکتاف) با کنستانتین دوم جانشین او از همین سال آغاز شد. دو ابر قدرت وقت تا سال 336 کوشش داشتند که پیمان صلح منعقد در سال 297 (میان نرسی شاه ایران و دیوکلسین (دیوکلتيان) امپراتور روم) رعایت شود و در آن مدت جز 2-3 برخورد محدود از جمله زد و خورد های سال 326 جنگ چشمگیری صورت نگرفته بود.

رحلت عالم بزرگ "سیدحسین کوه کمره" ای (1299 ق)

عالم بزرگ آیت‌الله سید حسین کوه کمره؛ ای از بزرگان علمای شیعه است که تَسَبُّ شریفش با 24 واسطه به امام حسین(ع) می‌رسید. وی پس از فراگیری مقدمات راهی نجف اشرف گردید و سال‌ها در عتبات عالیات از محضر شیخ کاشف الغطاء، شیخ محمدحسن صاحب جواهر و شیخ انصاری بهره‌مند گردید. آیت‌الله کوه کمره؛ ای در فقه و اصول استاد بود و پس از مرحوم شیخ انصاری از زعمای حوزه؛ ای عراق به شمار می‌رفت و قسمتی از بلاد جهان تشیع از ایشان تقلید می‌کردند. گویند بیش از 800 نفر از فضلاء بزرگ در محضر درس او حضور می‌یافتند. حضرات آیات میرزا موسی تبریزی و شیخ حسن مامقانی از جمله شاگردان این فقیه فرزانه بودند. آیت‌الله کوه کمره؛ ای هم‌چنین رساله‌هایی در باب عبادات، فروع دین و احکام حلال و حرام به رشته تحریر در آورده است. وفات این عالم ربانی در نجف اشرف واقع شد و در مقبره؛ ای که به نام خودش و در مقابل مقبره؛ ای استادش، محمدحسن نجفی صاحب جواهر، قرارداشت به خاک سپرده شد.

مرگ "کنت لویی دو لاگرانژ" ریاضی‌دان معروف اروپایی (1813م)

کنت ژوزف لویی دو لاگرانژ، بزرگ‌ترین ریاضی‌دان قرن هجدهم اروپا، در 25 ژانویه 1736م در شهر تورینو در ایتالیا به دنیا آمد. او هنگام تولد، بیش از حد ضعیف و ناتوان بود و با این حال، از یازده فرزند خانواده، فقط او زنده ماند.

لاگرانژ تا شانزده سالگی علاقه شدیدی به ادبیات داشت ولی بعد از آن به ریاضیات دل بست. وی در این زمان به خاطر حل مسئله مربوط به دایره‌های متساوی‌المحیط که مورد اختلاف ریاضی‌دانان بود به شهرت رسید و به همین دلیل از کلیه ریاضی‌دانان عصر خود پیشی گرفت. لگرانژ پس از مدت کوتاهی چنان در ریاضی پیشرفت کرد که در 18 سالگی به تدریس ریاضی پرداخت و در 21 سالگی، فرهنگستان تورینو را تأسیس نمود که در سال‌های بعد، تبدیل به آکادمی پادشاهی تورینو گردید. در این زمان بود که بیشتر آثار قبلی خود را در پنج جلد به چاپ رسانید. وی در 19 سالگی قدرت فکری خود را با اختراع "حساب تغییرات" که از گرایش‌های ریاضیات بود، آشکار نمود. در سال 1766م که لگرانژ سی ساله بود، فردریک کبیر پادشاه آلمان طی نامه‌ای که به لگرانژ نوشت، تأکید کرد که بزرگ‌ترین پادشاه اروپا، خواهان بزرگ‌ترین ریاضی‌دان اروپاست. از این رو، لگرانژ راهی برلین شد و تا پایان عمر فردریک، به مدت 22 سال، به کارهای مهمی در ریاضی دست زد. وی پس از آن راهی فرانسه شد و 26 سال آخر عمر خویش را در آن کشور به کارهای تحقیقاتی گذراند. لگرانژ علاوه بر انجام فعالیت‌های تحقیقی در زمینه جبر و مکانیک، درباره حرکت ستارگان و قمرهای مشتری مطالعات مفصلی انجام داد و دستگاه متری را بر اساس طول نصف النهار ایجاد کرد. این ریاضی‌دان و منجم معروف، مردی بسیار محجوب و متواضع بود و هنگامی که از یک مطلب علمی اطلاع نداشت، به راحتی می‌گفت: نمی‌دانم. بزرگ‌ترین شاه‌کار علمی لگرانژ، مکانیک تحلیلی نام دارد که در سال 1788م انتشار یافت. و در آن اثر پیشنهاد کرد که بهتر است نظریه مکانیک و فنون حل کردن مسائل آن رشته به فرمول‌هایی کلی تحویل شوند، فرمول‌هایی که هرگاه پیدا شوند، همه معادله‌های لازم برای حل هر مسئله را به وجود خواهند آورد. کنت لویی لگرانژ سرانجام در 10 آوریل 1813م در 77 سالگی درگذشت.